

Kız ve Peçeli Baykuş

Çınar BİBER

Kız ve Peçeli Baykuş

Çınar BİBER

Ormanın kenarındaki küçük bir çiftlikte, Lily adında bir kız ailesiyle yaşıyordu. Sıcak buğday teni, burnunun üzerinde çilleri ve kulaklarının arkasına sıkıştırdığı koyu kahverengi saçları vardı. Her akşam kırmızı lastik çizmelerini giyer ve yeşil defterini tulumunun cebine koyardı. Keşfetmeyi ve gördüklerini yazmayı çok severdi.

Sessiz bir akşam, Lily eski ahırdan gelen yumuşak bir hışırtı duydu. Sessizce yaklaşıp içeri baktı. Yükseklerdeki kirişlerde, saman ve tüylerden yapılmış bir yuvada solgun bir peçeli baykuş oturuyordu. Kalp şeklindeki beyaz yüzü, solan ışıktaki parlıyordu. Lily şaşkınlıkla nefesini tuttu. Daha önce hiç bir baykuşu bu kadar yakından görmemişti.

Lily baykuş hakkında her şeyi öğrenmek istiyordu. Ama dikkatli olması gerektiğini biliyordu. Öğretmeninin yabani hayvanların alana ihtiyacı olduğunu söylediğini hatırladı. Bu yüzden ahır kapısından izleyip yeşil defterine yazdı. 'Peçeli baykuş, akşam,' diye yazdı. 'Yuvada oturuyor. Çok hareketsiz.' Kurşun kalem yumuşak bir sesle cızırdadı. Baykuşu güvende tutacağına kendine söz verdi.

Ertesi gün Lily, orman patikasının yakınında Korucu Moss ile tanıştı. Korucu zeytin yeşili bir üniforma ve geniş kenarlı bir şapka giyyordu. Boynundaki askıda dürbün asılıydı ve göğsünde pirinç bir rozet parlıyordu. 'Bir baykuş bulduğunu duydum,' dedi Korucu Moss dostça gülümseyerek. 'Onu güvenle nasıl izleyeceğini öğrenmek ister misin?' Lily hevesle başını salladı.

Korucu Moss, Lily ile birlikte ahıra yürüdü. 'Baykuşlar utangaçtır,' diye açıkladı. 'Sessiz olmalı ve uzak durmalıyız. Çok yaklaştırmadan görmek için bu dürbünleri kullanabiliriz.' Lily'ye mercekleri nasıl ayarlayacağını gösterdi. Lily dürbünlerden baktı ve baykuşun koyu gözlerinin yavaşça kırpıldığını gördü. 'Vay canına!' diye fısıldadı. 'Çok güzel.'

Korucu Moss baykuşun sol bacağına işaret etti. 'Şu gümüş halkayı görüyor musun? Bilim insanları baykuşlar hakkında bilgi edinmek için oraya takarlar. Senin defterin de yardımcı olabilir. Baykuşun her akşam ne yaptığını yaz. Böylece yuvanın huzurlu kalmasını sağlayabiliriz.' Lily gurur duydu. O bir yaban hayatı yardımcısı olacaktı! Dikkatlice yazdı: 'Baykuşun gümüş halkası var.'

O akşam Lily ahırın yakınında sessizce oturdu. Güneş ağaçların ardına indi ve gökyüzü pembe ve mora döndü. Aniden baykuş uyandı. Uzun kanatlarını gerdi ve başını iki yana çevirdi. Lily yazdı: 'Baykuş alacakaranlıkta uyanır. Kanatlarını gerer.' Onu rahatsız etmemek için nefesini tuttu.

Baykuş ahırdan bir hayalet gibi sessizce uçu. Benekli kanatları son ışığı yakaladı. Lily onun tarlanın üzerinde süzölüp gölgelere karıştığını izledi. 'Yiyecek arıyor,' dedi Korucu Moss yumuşak bir sesle, yanına gelerek. 'Fareler ve tarla fareleri. Baykuşlar harika avcılardır.' Lily yazdı: 'Baykuş avlanmaya uçar. Çok sessiz.'

Birkaç dakika sonra baykuş gagasında küçük bir şeyle geri döndü. Yuvaya kondu ve içeride kayboldu. Lily minik cıvıltılar duydu. 'Yavrular mı var?' diye sordu. Korucu Moss başını salladı. 'Sanırım üç küçük yavru. Çok yaklaşmayalım. Buradan izleyeceğiz.' Lily heyecanlandı. Bütün bir baykuş ailesini koruyordu!

Sonraki günlerde Lily dikkatle izledi. Her akşam defterine yazdı. 'Baykuş uyanır. Baykuş uçar. Baykuş yiyecek getirir.' Yavruların yuvadan dışarı baktığını fark etti. Tüylü beyaz tüyleri ve yuvarlak koyu gözleri vardı. Annelerini bekleyerek başlarını sallıyorlardı. Lily gülümsedi. Baykuş ailesi büyüyordu.

Bir akşam, gürültücü bir grup çocuk ahırın yanından bağırarak ve gülererek koştu. Baykuş endişeyle kanat çırttı. Lily, Korucu Moss'un sözlerini hatırladı: 'Yabani hayvanların sessizliğe ihtiyacı vardır.' Çocuklara koştu. 'Lütfen sessiz olun,' dedi. 'Burada yuva yapan bir baykuş var. Huzurunu sağlamalıyız.' Çocuklar mahcup göründü. Parmak uçlarında uzaklaştılar.

Korucu Moss, Lily'nin hızlı düşüncesini duydu. 'Doğru olanı yaptın,' dedi. 'Saygılı izleme yaban hayatını güvende tutar. Sen baykuşların gerçek bir dostusun.' Lily'nin yüzü aydınlandı. Defterine yazdı: 'Bugün yuvayı huzurlu tuttum.' Sonra yanına küçük bir kalp çizdi. Mutlu ve gururlu hissetti.

O akşam Lily baykuş ailesini yine izledi. Üç yavru artık daha büyüktü, beyaz tüyleri benekli tüylere dönüşüyordu. Anne baykuş yuvanın kenarında oturmuş, gün batımını izliyordu. Lily yazdı: 'Yavrular büyüyor. Baykuş ailesi güvende.' Defterini kapattı ve ona sarıldı. Dikkatli izlemesinin bir fark yarattığını biliyordu.

Haftalar geçti ve yavrular uçmayı öğrendi. Lily onların ahırın etrafında ilk sarsak uçuşlarını izledi. Yazdı: 'Yavrular uçuyor! Bir, iki, üç!' Korucu Moss görmeye geldi. 'Yakında yuvadan ayrılacaklar,' dedi. 'Ama bu güvenli yeri hep hatırlayacaklar.' Lily biraz üzüldü ama aynı zamanda sevindi. Büyümelerine yardım etmişti.

Son akşam Lily, Korucu Moss ile oturdu ve baykuş ailesinin alacakaranlığa doğru uçup gidişini izledi. 'Harika bir gözlemci oldun,' dedi Korucu Moss. 'DeFTERin önemli bilgilerle dolu.' Lily, düzgün yazıları ve çizimleriyle dolu yeşil deFTERine baktı. 'Sessizce izlemenin yaban hayatına yardım ettiğini öğrendim,' dedi. 'Ve bu beni gururlandırıyor.'

Lily hâlâ her akşam, belki diye ahıra uğrar. Bazen baykuş ailesini tarlada avlanırken görür. Defterine yazdı: 'Baykuş ailesi sağlıklı. Saygılı izleme işe yarıyor.' Küçük bir kızın bile nazik ve sessiz olarak büyük bir fark yaratabileceğini bilir. Ve her zaman daha fazlasını öğrenmeye hazır, yeşil defterini ve kurşun kalemmini yanında taşır.